

André den Edel over zijn „motorvirus”

Mijn motorsportloopbaan en wat het mij gebracht heeft ! !

Kopstart!

Het klikte met Marius

Dat het met Marius wel klikte kwam al tot uiting in de eerste grote Nederland- België ontmoeting die altijd aan het begin van het seizoen werd verreden.

Dit maal op het circuit in Valkenswaard.

Het materiaal en de conditie was in orde en de training gaf goede moed.

We hadden kopstart en konden dat vele ronden volhouden. Maar allengs moesten we toch enkele plaatsen inleveren.

Al naar gelang het seizoen volgde begonnen we meer aan elkaar te wennen en konden constant goede uitslagen maken. Dat het nu moeilijker was om bij de absolute top te behoren wist ik wel, omdat die top bij de K.N.M.V. veel breder was dan bij de N.M.B.

Ik had nu te maken met de grote mannen die voor het wereldkampioenschap reden !!. Enkele namen: Broer Dirks, Ton van Heugten, Rikus Lubbers (Europees kampioen), Wil van der Laan, Jan ten Thije, Cor den Biggelaar. Mijn broer Frank die net was overgestapt van de 500cc soloklasse naar de zijspannen met bakkenist "Die Kleine" Dick Grootendorst hoorde ook daarbij.

Top vijf klasseringen

Meteen reed hij al top vijf klasseringen. Daarna was er een grote groep van minstens 25 zijspancombinaties, waaronder Marius en ik, die goed aan elkaar gewaagd waren.

Voor het wereldkampioenschap mocht ik nog niet meedoen.

Daarvoor moest ik eerst mijn internationale licentie zien te halen. Wel kreeg ik voor enkele internationale wedstrijden in het buitenland een startbewijs. En daar ging het er stevig aan toe.

**Kopstart Valkenswaard.
Achter Marius en André de Belg
Remey de Scheemaker.**

***Start in Veerle, België,
H4 Joop Kruisinga met Ben Rapis in de
bak, 51 Seuntjes, 29 Adriaan van
Schooten met zijn zoon Dick in de bak,
daarachter Jo van der Mee, dan André
met Marius, 30 Frank met Nico Pons in
de bak, 24 Jan Heuvelman, verder nog
Jaap Smalenburg, Tony Bens en
Herman Hilderink.***

Nederlanders zandhazen

De Duitsers waren op hun keiharde rotsachtige circuits super sterk, de Belgen konden goed overweg op hun licht glooiende hellingen die, als het slecht weer was, veranderden in modderbanen, De Nederlanders waren echte zandhazen.

Maar zoals in alle sporten leerden de Hollanders snel en reden al gauw ook voor de podiumplaatsen.

Natuurlijk ging het soms wel eens mis.

In Gaildorf (Zuid-Duitsland) kwamen Marius en ik zo hard naar beneden de berg af dat we onderin de bocht naar rechts niet meer konden halen.

Een splinternieuwe Audi stond daar als reclameobject en we klaptten er vol op. Van mijn motor was de voorvork krom maar de Audi kon niet meer rijden; het voorspatbord zat volledig om het bijna platliggende voorwiel gevouwen. Zelf hadden we niks, de voorvork werd vervangen, geleend van een Engelsman en we gingen vrolijk van start.

Dat het circuit ons niet zo goed lag bleek wel uit de uitslag.

We bengelden ergens in de middenmoot maar waren weer een enorme ervaring rijker. Van de schade aan de auto heb ik nooit meer iets gehoord, moet echter aanzienlijk zijn geweest.

Vrouwelijke fans

Ook niet goed ging het in Oldenbroek bij een nationale wedstrijd waar Marius het flikte om in de training naar een paar vrouwelijke fans langs de lijn te zwaaien in plaats van de combinatie goed over de zandbulten te helpen sturen. Het resulteerde in een flinke crash, waarbij ik de hele combinatie over me heen kreeg wat mij een gescheurd bekken opleverde, twee weken St. Jozefziekenhuis en vier weken plat! Beter ging het ons af in België waar we wel toptien klasseringen maakten.

Met onze drie combinaties, Frank, Joop, en ik en onze bakkenisten waren we een mooi team.

Altijd de nieuwste en glimmende motoren, de nieuwste crosskleding, helpers en monteurs van ons in mooie overalls met de bedrijfsnaam erop, etc.

Kon ook niet anders want we waren het regelrechte reclameplaatje voor ons bedrijf :

"KRUISINGA GOUDA MOTORCENTRUM"

Omdat ons bedrijf één van de grootste motorbedrijven van Nederland was en druk aan de weg timmerde, wilde diverse motoren-importeurs en leveranciers in die branche ons graag sponsoren.

Vette contracten

Ik kreeg o.a. vette contracten van olie-importeurs, bandenfabrikanten en crosskleding-importeurs.

Joop kreeg als eerste in de mondiale crosswereld van de Japanse motoren-fabrikant YAMAHA een paar XS 650 motorblokken aangeboden om in te bouwen in onze zijspannen.

Dit experiment haalde zelfs de Japanse pers !!
Nou mocht je in die tijd naar 1000cc dus gingen
Joop en Frank driftig aan het sleutelen om die blokken
zover te krijgen.

Het ontwikkelingswerk had wel wat voeten in aarde
maar uiteindelijk werden de Yamaha's supersnel en
sterk.

Het resultaat was dat binnen twee jaar bijna iedereen
en ook de wereldtop met zo'n blok reed.

In dat experimentele jaar kreeg ik zo'n Yamaha blok
met B.S.A. Goldstar zuigers erin, vergroot tot 900cc.
De eerste wedstrijd ermee was in het vroege voorjaar in
Venray.

Yamaha opgehoond

Er was daar een heel lang startveld en in de training
testte men elkaar een beetje uit wat het nieuwe
materiaal presteerde.

Mijn Yamaha bleek zo veel power en snelheid te hebben
dat niemand mij kon bijhouden.

Helaas liep hij in de wedstrijd vast. We hadden het blok
teveel opgehoond waardoor de warmte niet goed weg
kon.

Dit euvel was snel onder controle en we beleefden een
redelijk succesvol jaar met een bevredigende plaats bij
de eerste tien van Nederland.

Bij MCC Holland stonden we vaak op het ereschavot en
ik weet het niet meer zeker maar ik dacht dat we ook
clubkampioen werden.

Presteren niet meer nummer 1

Inmiddels kwamen er ook veranderingen in mijn werk-
en privéleven.

Met mijn werk kreeg ik het hoe langer hoe drukker.
Daarbij kwam dat ik ook nog vader was geworden van
een mooie zoon. Zoonlief zou echter nooit een opvolger
worden.

Het fanatisme ging er een beetje af. Het presteren was
niet meer no.1. Ik wilde nog wel veel plezier beleven
aan de sport en als je dan eenmaal weer op het circuit
aankwam, kwam die prestatiedrang vanzelf weer naar
boven.

Zo beleefden Marius en ik nog enkele jaren veel lol aan
wedstrijden als Sint Anthonis, Lochem, Emmen,
Valkenswaard, Norg, Lichtenvoorde, om maar enkele
van Neerlands meest bekende circuits uit die jaren te
noemen.

Wim van Schaik

Dat plezier kwam ook door Wim van Schaik.

Vele jaren was hij onze vaste monteur, begeleider en
vriend.

Hij verzorgde alles tot in de puntjes, gaf tijdens de
wedstrijd je positie aan, stond klaar met drinken en
wasteil als je moegestreden weer in het rennerskwartier
kwam. Ook kon hij je goed oppeppen als het even niet
goed ging.

Na afloop zocht hij ook de restaurantjes uit waar we na
afloop heerlijk konden eten. Kon er in die tijd goed
vanaf met een beter prijzen- en startgeld.

Zwembad

Anekdote van toen: Na een enorm stoffige wedstrijd bij
Bosbad Hoeven waren we zo vuil en modderig dat we
eigenlijk best in het aangrenzende nog gesloten
zwembad wilden duiken.

Nou had Wim een gat ontdekt in de omheining dat
gebruikt werd door de plaatselijke jeugd om illegaal
naar binnen te piepen.

Zonder dralen deden wij dat ook en doken we het
zwembad in. Binnen mum van tijd volgden alle
bemodderde crossers ons. We waren heerlijk opgefrist
en schoon, maar het zwembad !!